

Sygn. akt: III U 360/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2016 r. w O.

sprawy z odwołania Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27.04.2015r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 17.02.2015r. do 16.08.2016r.,
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Z. B. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 27.04.2015r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że jest niezdolny do pracy, cierpi na chorobę układu krążenia, chorobę wieńcową, bóle klatki piersiowej, ma napady dławicy oddechowej, zespół bólowy kręgosłupa i chorobę układu moczowego, dlatego nie może pracować w wyuczonym zawodzie.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że Z. B. w dniu 17.02.2015r. zwrócił się z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania zarówno Lekarz orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. W konsekwencji zaskarżoną decyzją z dnia 27.04.2015r. odmówiono mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. w okresie od 01.04.2012r. do 31.03.2013r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 17.02.2015r. zwrócił się z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania zarówno Lekarz orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. W konsekwencji zaskarżoną decyzją z dnia 27.04.2015r. odmówiono odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z. B. cierpi na chorobę wieńcową I/II klasa (...), nadciśnienie tętnicze 1 stopnia. Z powodu postępującego przebiegu choroby kilkakrotnie przebył leczenie zabiegowe choroby wieńcowej: (...) w październiku 2008r., P. ze stentem powlekanym (...), (...) restenozy w stencie w (...) w maju 2009r., (...) w dniu 04.01.2012r.; P. ze stentem powlekanym (...), (...) w dniu 18.03.2014r. Nadto cierpi na zespół bólowy korzeniowy lewy w dolnym odcinku kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe w kręgosłupie Th, przerost gruczołu krokowego, zanikowe zapalenie błony śluzowej żołądka, hiperlipidemię mieszaną i otyłość brzuszną.

Odwołujący z zawodu jest politologiem. Był zatrudniony jako powiatowy rzecznik konsumentów, rzecznik prasowy i inspektor w Starostwie Powiatowym, Sekretarz Gminy.

Sąd zważył, co następuje:

Z. B. w niniejszej sprawie kwestionował prawidłowość decyzji ZUS z dnia 27.04.2015r. podnosząc, że jest niezdolny do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Skuteczność odwołania Z. B. zależała od ustalenia, czy jest on chociażby częściowo niezdolny do pracy. Na okoliczność stanu zdrowia odwołującego Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i urologii.

W opinii nadesłanej w dniu 04.07.2015r. biegli: z zakresu kardiologii K. S., neurologii M. B. i urologii R. J. rozpoznali u odwołującego: chorobę wieńcową stabilną II kl. (...), stan po wielokrotnych plastykach (...) i (...), zmiany zwyrodnieniowe krążków międzykręgowych L4/L5/S1 kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze, rozrost gruczołu krokowego i nadwagę.

Biegli stwierdzili, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. W uzasadnieniu wskazali, że stan układu krążenia jest stabilny, w badaniu przedmiotowym nie stwierdzono cech niewydolności serca, dolegliwości wieńcowe występują przy większych i długotrwałych wysiłkach. Scyntygrafia perfuzyjna serca wykazała pogorszenie ukrwienia serca w czasie wysiłku, bez cech ischemii w zapisie ekg. Zdaniem biegłych nadciśnienie tętnicze, aktualnie zredukowane do wartości prawidłowych, wymaga stałego leczenia farmakologicznego. Dolegliwości bólowe kręgosłupa mogą zaś wymagać okresowej rehabilitacji i stosowania leków w okresie zaostrzeń, lecz nie upośledzają w istotny sposób funkcji narządu ruchu. Rozrost stercza wymaga systematycznej farmakoterapii i okresowej kontroli urologicznej.

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł odwołujący. Podniósł, że biegli nie uwzględnili danych zawartych w dokumentacji medycznej, a jego stan zdrowia nadal ulega pogorszeniu, czego wyrazem jest pobyt na oddziale Kliniki (...), Gastroenterologii i Hepatologii (...) Szpitala (...) w O. w dniach 19-21 lipca 2015r. W konkluzji wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub z opinii innego zespołu biegłych.

Postanowieniem z dnia 29.09.2015r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii i kardiologii.

Biegli z zakresu neurologii R. Z. i kardiologii K. S., w opinii sporządzonej po zbadaniu odwołującego w dniu 14.11.2015r., rozpoznali u niego: chorobę wieńcową I/II klasa (...), nadciśnienie tętnicze 1 stopnia, przebyte leczenie zabiegowe choroby wieńcowej: (...) w październiku 2008r., P. ze stentem powlekanym (...), (...) restenozy w stencie w (...) w maju 2009r., (...) w dniu 04.01.2012r.; P. ze stentem powlekanym (...), (...) w dniu 18.03.2014r. Nadto wskazali, że odwołujący cierpi na zespół bólowy korzeniowy lewy w dolnym odcinku kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe w kręgosłupie Th, przerost gruczołu krokowego, zanikowe zapalenie błony śluzowej żołądka, hiperlipidemię mieszaną i otyłość brzuszną.

Biegli w opinii stwierdzili, że stwierdzone schorzenia i stopień ich zawansowania powodują częściową niezdolność do pracy od 17.02.2015r. na okres 18 miesięcy.

W uzasadnieniu biegli podali, że Z. B. cierpi na chorobę wieńcową, z powodu postępującego przebiegu choroby wymagał wielokrotnego leczenia zabiegowego, z założeniem stentów. Wykonano (...): P. (...) z implantacją stentu DES uwalniającego biolimus (BioMatrix). Ostatnia koronarografia wykonana w dniu 18.03.2014r. wykazała 40% restenozę proliferacyjną w stencie implantowanym do proksymalnego segmentu (...), ciasno zwężoną wąską gałąź diagonalną, przyścienne zmiany miażdżycowe w gałęzi pośredniej i GO oraz istotne zwężenie w środkowym i wąskim dystalnym segmencie (...). Pozostałe zmiany w naczyniach wieńcowych pozostały. Bóle w klatce piersiowej pojawiły się ponownie, dlatego wykonano w dniu 21.01.2015r. scyntyografię perfuzyjną serca w wysiłku, w czasie którego wystąpiły dolegliwości bólowe w klatce piersiowej, stwierdzono też dość znaczne obniżenie perfuzji w ścianie dolnej, nieznaczne w ścianie dolno – bocznej, dość znaczne obniżenie perfuzji w koniuszku, nieznaczne w ścianie przedniej. Biegli zauważyli też, że dolegliwości bólowe w klatce piersiowej nadal nawracały, dlatego odwołujący od 19.07.2015r. do 21.07.2015r. był hospitalizowany w Klinice (...), Gastroenterologii i Hepatologii. Powodem przyjęcia były nawracające bóle w klatce piersiowej, okresowo niezwiązane z wysiłkiem fizycznym, budzące również pacjenta w nocy. Przeprowadzone w trakcie tego pobytu badania jeszcze bardziej uwiarygodniły tezę, że za zgłaszane dolegliwości bólowe w klatce piersiowej odpowiada istotne zwężenie lub zwężenia w naczyniach wieńcowych badanego. Zdaniem biegłych obecnie zgłaszane dolegliwości: bóle za mostkiem promieniujące do okolicy międzyłopatkowej, trwające do 10 minut, które pojawiają się po wysiłku fizycznym, np. po wejściu na III piętro, którym towarzyszy uczucie braku powietrza i które ustępują w spoczynku lub po nitroglicerynie po 5 - 10 minutach to typowe bóle wieńcowe. Przy takim przebiegu choroby wieńcowej badany jest częściowo niezdolny do pracy. Biegli zauważyli, iż orzekli niezdolność czasową, gdyż wykonanie koronarografii i zastosowanie leczenia może tę zdolność przywrócić a brak możliwości leczenia może skutkować całkowitą niezdolnością do pracy. Biegli wskazali, że przy orzekaniu wzięli po uwagę również stres psychiczny związany z wykonywaniem dotychczasowego zatrudnienia przez odwołującego. Stres taki jest takim samym niekorzystnym obciążeniem dla mięśnia sercowego jak duży wysiłek fizyczny. Natomiast stres o mniejszym nasileniu nie będzie miał niekorzystnego wpływu na ukrwienie mięśnia sercowego. Poza tym z wywiadu wynika, iż to wysiłek fizyczny regularnie prowokuje bóle w klatce piersiowej. W ocenie biegłych schorzenie kręgosłupa nie powoduje niezdolności do pracy, wymaga zaś przeprowadzenia badania rezonansu magnetycznego kręgosłupa L-S.

Do powyższej opinii biegłych żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, przy czym Z. B. ostateczne stanowisko zajął na rozprawie w dniu 23.02.2016r. oświadczając, że zgadza się z ostatnią opinią i orzeczoną czasookresem niezdolności.

Także zdaniem Sądu za podstawę orzekania należy przyjąć opinię drugiego zespołu biegłych: neurologa R. Z. i kardiologa B. G.. Wynika z niej, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy. Opinia ta uwzględnia całokształt okoliczności sprawy, zarówno wyniki badania przedmiotowego, jak i dane wynikające z dokumentacji medycznej a także kwalifikacje odwołującego. Biegli szczegółowo opisali objawy schorzenia kardiologicznego odwołującego i

ich wpływ na zdolność do wykonywania zatrudnienia. Podkreślali, iż dotychczasowe leczenie jedynie częściowo przywróciło sprawność układu krążenia, zwracali też uwagę na występujące w dalszym ciągu bóle w klatce piersiowej i konieczność hospitalizacji odwołującego oraz wykonania koronarografii.

Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Sądu zasadny jest wniosek biegłych o istnieniu przeciwwskazań do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi przez odwołującego kwalifikacjami.

W ocenie Sądu podstawą orzekania nie może być natomiast opinia pierwszego zespołu biegłych, tj. kardiologia K. S., neurologa M. B. i urologii R. J.. Opinia ta w zakresie schorzenia kardiologicznego pomija niektóre wyniki badań oraz fakt występowania w dalszym ciągu bólów w klatce piersiowej i nieskuteczność dotychczasowych zabiegów dotyczących układu krążenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oceniając stan zdrowia Z. B. należy oprzeć się na opinii biegłych: neurologa R. Z. i kardiologa B. G., którzy stwierdzili częściową niezdolność do pracy. Opinia ta jest szczegółowa, w sposób wyczerpujący został w niej opisany stan zdrowia odwołującego, w tym wyniki badania przedmiotowego i dane z dokumentacji lekarskiej. Biegli ci stwierdzili częściową niezdolność do pracy od 17.02.2015r. na okres 18 miesięcy. Taki czasookres niezdolności jest zdaniem Sądu uzasadniony koniecznością wykonania przez odwołującego wskazywanej przez biegłych koronarografii, a z drugiej strony uwzględnia czas potrzebny do jej wykonania. Przedmiotowy wyrok rozstrzyga wniosek odwołującego o rentę, złożony w dniu 17.02.2015r., a więc złożony ponad rok temu. Trzeba też zauważyć, iż odwołujący może przed sierpniem 2016r. wystąpić do ZUS z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres wskazany w opinii, tj. od 17.02.2015r. do 16.08.2016r.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy Z. B. i okresu trwania tej niezdolności. Ponieważ drugi zespół biegłych orzekających w sprawie opierał się także na nowej dokumentacji medycznej, złożonej dopiero przed Sądem, która pozwoliła na ustalenie częściowej niezdolności do pracy, organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy odwołującego w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.